Αθήνα 17.05.2017

17 ΜΑΪΟΥ 1914, ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

(Ένα Ξεσκόνισμα στο Χρονοντούλαπο της Ιστορίας)

Η Ιστορία μας, η Ιστορία της Ελληνικής μας Πατρίδος είναι μεγάλη, πολύ μεγάλη. Με ένδοξα και τραγικά γεγονότα, με επιτυχίες και αποτυχίες, πάντα όμως μεγαλειώδεις και διδακτικές που δεν χάνονται στο βάθος των τριών και πλέον χιλιάδων ετών εξέλιξής της, φωτίζει και βοηθά τους συνετούς μελετητές της, ως οδηγός σχεδιασμού του μέλλοντος. Στην πορεία αυτής της Ιστορίας, η Ελλάς διαθέτουσα ισχυρότατους ηθικούς, δίκαιους, νόμιμους και νομικούς ιστορικούς τίτλους, πολλάκις αναγκάσθηκε, χάριν γενικότερων συμφερόντων της και όχι μόνον, να τους θέσει κατά μέρος, στη "ναφθαλίνη" του «χρονοντούλαπου της Ιστορίας» όπου η σκόνη της αμάθειας ή της αδιαφορίας, τους καταδικάζει στη λησμονιά. Όμως αυτοί οι σκονισμένοι εθνικοί τίτλοι είναι ιστορικά γεγονότα, είναι κομμάτια του Ελληνικού παρελθόντος μας και δεν πρέπει να τα αφήνουμε να σβήνουν, αλλά να τα ξεσκονίζουμε, τουλάχιστον σε κάθε επετειακή ευκαιρία, και να τα τοποθετούμε στα «υπ΄όψιν» της εθνικής μας μνήμης. Διότι όπως έχει γράψει ο εθνικός μας νομπελίστας (1963) ποιητής Γεώργιος Σεφέρης «Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν είναι σαν να σβήνουμε κι ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον».

Ένα τέτοιο "κομμάτι" από το παρελθόν, είναι και αυτό του θέματος που πιστεύω ότι πρέπει να ξεσκονίσουμε, λόγω και της σημερινής επετειακής του ευκαιρίας των 103 ετών, αλλά και κυρίως λόγω της επικαιρότητός του στην όλη αναταραχή που παρουσιάζεται τελευταία στην περιοχή των Βαλκανίων με την αφύπνιση αλλυτρωτικών οραμάτων (Μεγάλη Αλβανία, Σκόπια) στο πλαίσιο εν δυνάμει γεωπολιτικών ανακατατάξεων.

Το Πρωτόκολλο της Κερκύρας υπεγράφη την 17^{η} Μαΐου 1914 στην Κέρκυρα, μεταξύ του Προέδρου της Αυτόνομης Δημοκρατίας Β. Ηπείρου, Γεωργίου Ζωγράφου και του εκλεγέντος υπό των Μ. Δυνάμεων ηγεμόνος της Αλβανίας, γερμανού αξιωματικού Γουλιέλμου Βιδ. Ήτο το αποτέλεσμα του θαυμάσιου αγώνος των εξεγερθέντων Βορειοηπειρωτών (Ιερός Λόχος) υπό την ηγεσία των: Γεωργίου Χρηστάκη Ζωγράφου (Αργυρόκαστρο) και Συνταγματάρχου Σπύρου Σπυρομήλιου (Χειμάρα), με την ενεργό και αποφασιστική συνδρομή των τότε μητροπολιτών: Βελλάς και Κονίτσης Σπυρίδωνος (κατόπιν Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος) και του Δρυϊνουπόλεως Βασιλείου. Το Πρωτόκολλο κυρώθηκε διεθνώς τη 10^{η} Ιουνίου 1914 και την 1^{η} Ιουλίου 1914 οι έξι Μ. Δυνάμεις (Γερμανία, Αυστροουγγαρία, Γαλλία, Μ. Βρετανία, Ιταλία, Ρωσία) ανακοίνωσαν στην Ελληνική Κυβέρνηση την «άνευ όρων» αποδοχή του Πρωτοκόλλου από την Αλβανία.

Με το Πρωτόκολλο της Κερκύρας:

Κ**αταργείται** το άθλιο, ανέντιμο και εκβιαστικό Πρωτόκολλο της Φλωρεντίας (17 Δεκ. 1913) με το οποίο οι Μ. Δυνάμεις, εξυπηρετούσες τα ίδια τους συμφέροντα και εκβιάζουσες την σύμμαχό τους Ελλάδα ασύστολα με την απειλή απώλειας των νήσων του Αρχιπελάγους, ετσιθελικά και αυθαίρετα καθόριζαν τα όρια του νεοσύστατου τεχνητού Αλβανικού κρά-

τους, κατασκευή της συμφεροντολογικής Ιταλικής «εθνοπλασίας», συμπεριλαμβάνοντας ολόκληρη την Β. Ήπειρο με το Αργυρόκαστρο, την Κορυτσά και την νήσο Σάπωνα, ανεξάρτητα προς την θέληση και τα αισθήματα των Βορειοηπειρωτών.

Αναγνωρίζεται για πρώτη φορά επισήμως η Ελληνικότητα της Βορείου Ηπείρου που κηρύχθηκε αυτόνομος υπό την επικυριαρχία του ηγεμόνος της Αλβανίας Γουλιέλμου Βιδ. χωρίς ουσιαστικές αρμοδιότητες.

Προβλέπονται Ελληνικά σχολεία με διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας μαζί με την Αλβανική και διδασκαλία των Θρησκευτικών αποκλειστικά στην Ελληνική.

Δυστυχώς το Πρωτόκολλο της Κερκύρας δεν κατορθώθηκε να εφαρμοσθεί διότι μετά από λίγο ξέσπασε ο Α΄Π.Π. (28 Ιουν. 1914). Ακολούθησαν συνταρακτικά γεγονότα (Μικρασιατική Εκστρατεία, Μεσοπόλεμος, Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, Ψυχρός Πόλεμος, …) τα οποία διατάραξαν τις ισορροπίες, τις προτεραιότητες και την Τάξη πραγμάτων στα Βαλκάνια, την Ευρώπη και όλον τον Κόσμο. Ευτυχώς όμως, το πρωτόκολλο δεν καταργήθηκε και τα δύο θέματα της Ελλάδος (Βορειοηπειρωτικό και Χάραξη Ελληνοβουλγαρικών συνόρων) παρέμειναν ανοικτά.

Στη Διάσκεψη των Παρισίων (29 Ιουλίου – 15 Οκτωβρίου 1946) η οποία επικυρώθηκε με την Συνθήκη των Παρισίων (10 Φεβ.1947) οι Μ. Δυνάμεις (Η.Π.Α., Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) νικήτριες του Β΄Π.Π. λησμόνησαν την εποποιία του «ΟΧΙ», την Μάχη των Οχυρών, την καθυστέρηση της ναζιστικής επίθεσης κατά της Ρωσίας, την τραγική κατοχή των συμμάχων τους Ελλήνων. Οι Ελληνικές διεκδικήσεις στη Β. Ήπειρο συνάντησαν την αδιαφορία των Δυτικών Συμμάχων και την έντονη αντίδραση των Κομμουνιστικών Κυβερνήσεων και Αντιπροσωπειών. Η Ελλάδα για μία άλλη φορά, πικρώς αδικήθηκε. Επέτυχε τουλάχιστον τα δύο θέματά της (Β. Ήπειρος, Κύπρος) να παραμείνουν ανοικτά. Στη συνέχεια η κατάρα του καταστρεπτικού εμφυλίου (1946 -1949), με την Αλβανία στο πλευρό των κομμουνιστών, δεν επέτρεψε την εκμετάλλευση παρουσιαζομένων ευκαιριών. Οι ευκαιρίες χάθηκαν, διατηρήθηκε όμως “το εμπόλεμο” με την Αλβανία, μέχρι τον Αύγουστο 1987 οπότε η τότε Ελληνική Κυβέρνηση προέβη στην άρση του εμπολέμου, άνευ ουδενός ανταλλάγματος (απεμπόληση των δικαιωμάτων μας επί της Β. Ηπείρου).

Το Πρωτόκολλο της Κερκύρας δεν ακυρώθηκε ποτέ, ούτε έχει ημερομηνία λήξεως. Η Συνθήκη των Παρισίων 1946 είναι σε ισχύ και κρατά ανοιχτό το ζήτημα της Β. Ηπείρου. Πρέπει λοιπόν να το “ξεσκονίζουμε”, να το κρατάμε ζωντανό στη μνήμη μας και να το μεταλαμπαδεύουμε στους νέους μας. Ένας Λαός ιστορικά ενημερωμένος μπορεί συνειδητά και δημοκρατικά να πιέζει την εκάστοτε ηγεσία του, να εγκαταλείψει εκείνο το δουλοπρεπές, μειοδοτικό «εμείς δεν διεκδικούμε τίποτα» και εκμεταλλευόμενη τις παρουσιαζόμενες ευκαιρίες, με ευφυΐα, πολιτική δεινότητα και όραμα, διπλωματικότητα και πείσμα, να διεκδικεί τα Δίκαια της Ελλάδος.

Με εκτίμηση

Δοξάκης Ιωάννης – Υποστράτηγος ε.α

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΔΙΟΝ. Δ. ΚΟΚΚΙΝΟΥ)
2. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΣΠ. Β. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ)
3. ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ 1812 – 1913 (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠ. ΤΖΑΒΑΡΑΣ)
4. ΙΧΝΗΛΑΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΧΘΕΣ (ΙΩΑΝΝΗΣ Λ. ΜΠΑΚΟΥΡΟΣ/ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ Σ.Ε.ΕΘ.Α.)